

[Poul Dam.]

denen er forbundet med meget store vanskeligheder. Der er en meget stor træghed på dette område, en træghed, som man jo også har lejlighed til at konstatere næsten dagligt, hvor der er medlemmer, som stadig væk tror, at der gælder regler i forretningsordenen, som blev afskaffet, adskillige år før de pågældende medlemmer kom ind i tinget. Jeg konstaterer, at der regelmæssigt er medlemmer, der beder om tilladelse til et citat, til trods for at det kun er ca. halvdelen af folketingets medlemmer, der har levet under en sådan regel i forretningsordenen.

Det er også meget naturligt, at det er svært at ændre forretningsordenen, og det skal være det. Forretningsordenen bygger jo på mange års erfaring, og der er mange delvis dyrekøbte oplevelser bag de enkelte regler.

Jeg er for så vidt enig med de tidligere talere, som har sagt, at der var brug for meget større ændringer af forretningsordenen, men det må på den anden side være væsentligt, at disse ændringer bliver gennemført efter meget omhyggelige og grundige drøftelser og ikke på grundlag af forholdsvis tilfældige beslutninger.

Det, der foreligger her, kan vi tiltræde fra socialistisk folkepartis side. Vi kan også tiltræde det ændringsforslag, som er stillet fra socialdemokratisk side, det er en fornuftig ting. Det eneste, man kan ærgre sig en lille smule over, er, at det ikke kom frem lidt tidligere; det ligger nemlig i tidligere bilag i det pågældende udvalgs arbejde, så det er altså ikke noget, man ikke kunne have taget med i selve forslaget.

Om fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg blot sige, at det kan vi ikke tilslutte os. Jeg føler trang til at sige, at vi kan bl. a. ikke tilslutte os det, fordi både i spørgsmålet om næstformændene og i spørgsmålet om tingsekretærerne er der antydning af et forhold mellem partierne og de enkelte medlemmer, som jeg i hvert fald ikke kan være enig i, nemlig dette, at partierne uden videre kan udskifte deres medlemmer. Medlemmer i dette ting har en grundlovssikret frihed, som gør, at de ikke står til ansvar for nogen som helst, ikke engang for partierne. Slaveholdersamfundet er ikke genindført.

Ninn-Hansen (KF):

Det konservative folkeparti vil anse det for rigtigt og nødvendigt, at vi, som det er nævnt, får en større samlet debat om en arbejdsform, der ikke er tilfredsstillende. Det er nok rigtigt, som det er blevet sagt, at noget af det skyldes mangel på respekt og mangel på selvdisciplin. Men jeg tror også, at man kunne finde frem til bedre arbejdsformer, mere modernisering i tinget. Spørgsmålet om, at man som i andre parlamenter kunne tale fra pladserne, synes jeg trænger sig på, og det samme gælder elektriske afstemninger. Det konservative folkeparti har i udvalget sagt, at man ønsker at stille forslag om høringer. Vi vil tro, at det vil være en nydannelse, der vil være megen interesse for, høringer, som presse, radio og fjernsyn skulle have adgang til at følge, og hvortil man kunne indkalde embedsmænd og andre.

Vi mener også, at det vil være naturligt, at alle udvalg får suppleanter; nu er det kun en del af udvalgene, og i det hele taget bør man nok se på, om vi har de rigtige udvalg.

Som noget væsentligt vil vi også fremhæve, at vi må sikre, at man får styrket folketingets stilling også i forhold til regeringen, og således at man kan sikre, at lovgivningsarbejdet bliver forsvarligt.

I § 4 i forretningsordenen findes der en bestemmelse om formandens beføjelser. Vi vil gerne forstærke disse beføjelser og dermed også formandens ansvar for et forsvarligt lovgivningsarbejde og muligheden for, at folketingets formand kan være den bestemmende også i forhold til regeringen.

Jeg synes ikke, det er særlig formålstjenligt, at man ændrer forretningsordenen i hvert folketingsår, og derfor havde jeg også helst set, at man havde udskudt disse mindre ændringer, til man havde gjort hele arbejdet færdigt. Men well, vi har ikke noget imod dem. Vi synes, det er en rigtig nydannelse — det kan jeg sige i overensstemmelse med det, jeg før sagde om formandens beføjelser — at formanden bliver valgt af hele tinget, og de andre ændringer kan vi også gå ind for.

Vi kan derimod ikke tilslutte os de ændringsforslag, der er stillet. Det socialdemokratiske ændringsforslag, der går ud på, at man skal have mere tid til at forberede svaret på spørgsmålene, idet man henviser til, at ministerierne skal kunne foretage under-